

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૬ મું.

સંવત ૨૦૦૪.

આત્મ
સં. ૫૩

અંક ૩ બે.

તા. ૧-૧૧-૪૮

આસો

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પાટ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અ નુ ક મ શિ કા.

૧	પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રી ૧૦૦૮								
	શ્રીમદ્વિજયવલ્લભચરિત્ર સ્તુતિ	...	...	(૪૦ ૭૦ મુદ્રાવાલા)	૪૧				
૨	નવપદ ઓળીનું સ્તવન	}	...	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૪૨				
૩	દ્વિત્રીયોળીનું સ્તવન								
૪	ત્રિચારત્રિણી	...	...	...	(લે. આ શ્રી વિજયકરતુરસુરિજી મહારાજ)	૪૩			
૫	યુગપ્રધાન જગદ્ગુરુ વિજયહીરસુરિજી			(મુનિરાજ લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૪૬				
૬	ધર્મ કોશિકા	...	...	...	(લે. મૈક્રિક)	૪૭			
૭	અનેકાતની અંદર સત્ અંગીતી ઉપપત્તિ	...	...	...	(લે. સન્માર્ગ ઇચ્છક)	૪૮			
૮	ત્વાગનું સ્વરૂપ	...	...	...	(' અભ્યાસી ' બી. એ)	૫૧			
૯	સિદ્ધચક્રની ભગ્ય આરાધના	...	...	...	(મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૫૨			
૧૦	આમ સાધના	...	...	...	(અમરચંદ માવજી શાહ-ભાવનગર)	૫૭			
૧૧	વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	(સભા)	૫૮		
૧૨	સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	...	(સભા)	૫૯		

આ સભામાં નવા થયેલા માનવંતા આજીવન સભાસદો

૧.	ભાવસાર નાગરદાસ છગનલાલ (૧) વર્ગ	ધંધુકા
૨	શેઠ કલમાઈ ભુદરદાસ વકીલ	મુર્ખ
૩	શ્રી નીતિવિજયજી શાસ્ત્ર સંગ્રહ	ખંભાત
૪	શેઠ ભોગીલાલ નગીનદાસ	ઊંઝા
૫	શેઠ ઇશ્વરલાલ ગુલાબચંદ	માટુગા
૬	શહ કાંતિલાલ વૃજલાલ દલાલ	ભાવનગર

શ્રી વસુદેવ હિંદી (ગુજરાતી અનુવાદ) કિંમત રૂ. ૧૫)

કર્તા શ્રીમાન શ્રી સંઘદાસગણિ, સંશોધનકાર મહાત્મા સાક્ષારવર્ધ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ, અનુવાદક, ભાષાશાસ્ત્રી અને સાક્ષર સાહિત્યકાર શ્રી ભોગીલાલ જે. સાંડેસરા એમ. એ. આ અપૂર્વ સાહિત્ય ગ્રંથ ઉચ્ચકક્ષાનો પ્રથમ કોટીમાં મુકી શકાય તેવો અપૂર્વ ઐતિહાસિક અને કથા સાહિત્ય ગ્રંથ (પાંચમા સૈકામાં પ્રથમ લખાયેલ)

ઉચ્ચકોટીના સાહિત્યકાર અને સાક્ષરોત્તમ રાજેશ્રી આનંદશંકરમાધાપુલાઈ દ્રુવે આ સભા આવી પ્રથમ ઉચ્ચકોટીના સાહિત્ય તરીકે કરેલી ગણના, તેમજ જૈન વિદ્વાનયાગી મહાત્માઓ અને જૈનેતર સાહિત્યકારે ગણેત્ર અપૂર્વ પ્રશંસનીય ઇતિહાસિક કથા સાહિત્યનો અનુપમ ગ્રંથ તેમજ જૈની જૈન દર્શનમાં અનેક સ્થળે સાદતો આપવામાં આવેલ છે. આ અપૂર્વ ગ્રંથ જૈની જૈન સમાજ કિંમત કદાચ ગણના ન કરે કે ઓછી કરે તેથી તેની ઉચ્ચકોટીના સાહિત્ય તરીકે કિંમત ઓછી થતી નથી.

આ ગ્રંથની જે નકલો પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને મોટી સંખ્યામાં ભેરતો અપૂર્વ લાભ આપેલ છે તે પછી હવે અમારી પાસે જુગ નકલો સિલીક રહેલ છે, તે ગ્રંથ સિરિઝનો હોવાથી તે સિરિઝના ધારા પ્રમાણે તેની મૂળ રકમ ઉપાર્જન કરી પછી તેમાંથી સિરિઝના બીજા ગ્રંથનું પ્રકાશન કાર્ય સભાને કરવાનું હોય છે. ઉપરોક્ત પ્રમાણે સભાસદો અને તેમજ ધોરણ પ્રમાણે મુનિ-મહારાજઓ તથા જ્ઞાનજાડારો વગેરેને ભેટ જતાં અનામત રાખવાની જે મૂળ રકમ છે તે પૂર્ણ કરવા માટે આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૧૨૦ ને બદલે હવે સિલિક રહેલ છુકાની દરકની રૂ. ૧૫) કિંમત લેવા ઠરાવેલ છે. જેથી તે પૂર્ણ થતાં તરતજ તે ગ્રંથના સિરિઝનો બીજો ગ્રંથ છાપાવવાનો સભા પ્રયત્ન કરી શકશે ૨૫ નકલથી વધારે લેનારને વીસ ટકા કમીશન આપવામાં આવશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૪.

આસો

પુસ્તક ૪૬ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૪.

:: તા. ૧લી નવેમ્બર ૧૯૪૮ ::

અંક ૩ જે

* પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રી ૧૦૦૮

શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિ સ્તુતિ.

(દેશી-સિદ્ધાયલના વાસી જિનને કોડો પ્રણામ)

વલ્લભસૂરિ મહારાજ, વંદું તમને વારંવાર. વંદું એ ટેક.
અમૃતસરથી આપ વિચરતા, ગામ નગરને પાવન કરતા; કરતા જન ઉપકાર. વંદું ૧
ખિકાનેર શ્રાવકની સારી, આગ્રહભરી એ અર્જ સ્વીકારી; આવ્યા છો આવાર. વંદું ૨
પંજાબે દશ વર્ષ વિતાવી, જિનશાસનનો ક્વજ ફરકાવી; વર્તાવ્યો જયકાર. વંદું ૩
ગુર્જર દેશતણાં નરનારી, વિરહ વેદના સહે. અપારી; અંખે પારાવાર. વંદું ૪
ક્યારે ગુરુનાં દર્શન કરશું, વંદન કરી નિજ આપને હરશું; હરશું વિપદ હજાર. વંદું ૫
ગુરુ આણાને શિર પર ધરશું, ભકિતતણાં ભંડારજ ભરશું; તે દિન આનંદકાર. વંદું ૬
અરજ દાસતણી અવધારી, કરુણા રસનાં નયન પ્રસારી; આવો દીનદયાળ. વંદું ૭
અંતરની આશાઓ ફળશે, સુખશાંતિ ને આનંદ મળશે; મળશે લાભ અપાર. વંદું ૮
સંવત દોઢ હજાર ને ચારે, જેઠ વદી સાતમ ૧શચિવારે; વહે વિયોગી બાળ. વંદું ૯

ૐ છંડ સુરવાડાવાલા

* આ સ્તુતિ આ. મા. અમૃતસરથી શિષ્યમંડળી સાથે વિહાર કરી ખિકાનેર પધાર્યા ત્યારે
ગુજરાતના ભક્તજનોને ઉદ્દેશી વિનંતીરૂપે કરવામાં આવેલ છે.

૧ સોમવાર.

નવપદ ઓળીનું સ્તવન.

(નાગરવેલીઓ રાપાવ-એ રાગ.)

નવપદનું ધ્યાન લખાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં;
ભાવે સિદ્ધચક્રને પધરાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં-ટેક.
મયણા-શ્રીપાળ પેઠે નરનાર, નવપદ ઓળી કરીએ સાર;
તપ આગમનો પ્રભાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં. નવપદ ૦ ૧
સુદ સાતમથી પુનમ ખાસ, આસો ચૈત્ર બે માસ;
આયંબિલ તપનો લેજો લ્હાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં. નવપદ ૦ ૨
નવપદની કરો ભાવે સેવા, આપે અવિચલ સુખના મેવા;
આનંદ મંગલ પ્રગટાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં. નવપદ ૦ ૩
તપ કરીએ શુભ ભાવથી, દુઃખ દોહગ નાવે જોડથી;
અજિત પ્રભુના ગુણો ગાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં. નવપદ ૦ ૪
દેવચુરની ભક્તિ કરતા, અંતરમાં શુભ ધ્યાન ધરતા;
લક્ષ્મીસાગર ભાવ જગાવ, તારા ચિત્ત મંદિરમાં. નવપદ ૦ ૫

રચયિતા:—મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

દિવાળીનું સ્તવન

(રાગ-દિવાળી શીર આ ગઢ સજની)

દિવાળી જિનદેવની ઊજવો, હાંહાં જ્ઞાનદીપક પ્રગટાવી દિવાળી-ટેક.
મહાવીર પ્રભુ નિર્વાણ પધાર્યા, અંતિમ ઓધને આપી,
ભાવોલોત મેળવવા માટે, શુભ વૃત્તિ ઉર સ્થાપી;
દીપક જ્યોતિ ધરધર પ્રગટી, મહાવીર નામ ગમ્મવો. દિવાળી ૦ ૧
કેવળજ્ઞાને ગૌતમ શોભ્યા, પ્રભાતકેરા ટાણે,
પ્રભુપદ સ્થાને ઇન્દ્રો સ્થાપે, દીપાવલી શુભ વ્હાણે;
પાવાપુરી મહિમાવન્તી, તીર્થભૂમિ એ મનાવો. દિવાળી ૦ ૨
ઉત્તમ એ દિન ઊજવો ભાવે, ઉજ્જવલ વૃત્તિ ધારી,
અજિત જિનેશ્વરકેરાં સ્મરણો, ભવિગનને સુખકારી;
લક્ષ્મીસાગર જ્ઞાનપિપાસુ, લેજો ભવિ દિવ્ય લ્હાવો. દિવાળી ૦ ૩

રચયિતા:—મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

વિચારશ્રેણી

લેખક:-આચાર્યશ્રી વિજયકન્તુરસૂરિજી મહારાજ

વૈષયિક વૃત્તિઓ ચોષવાના ધરાદાથી દેહને વાપરવા આત્માએ પોતાનું કિંમતી માનવ જીવન ન આપતાં પોતાની જ્ઞાનાદિ સંપત્તિ મેળવવા માટે તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

દેહાધ્યાસી જીવ માને છે કે-દરેક જીવનમાં દેહને ખીજ દેહ કરેલા અપરાધોની સજા પોતાને ભોગવવી પડે છે માટે જ તે પોતે કરેલા અપરાધોની સજા પોતાને ભોગવવી નહિં પડે એમ જાણીને જ નિઃસંકોચપણે વધારે અપરાધો કરે છે. એ જ માનવીની અજ્ઞાનતા છે, કારણ કે દેહ તો જડ છે, તે અપરાધ કરવામાં અને સજા ભોગવવામાં નિમિત્ત માત્ર છે; પણ કર્તા તથા ભોક્તા તો જીવ છે કે જેનો નાશ નથી થતો અને અજ્ઞાનતાથી અસજા અનંતા દુઃખ અનંતા ભવમાં ભટકીને ભોગવી રહ્યો છે.

જ્યાં સુધી તમે દેહદારા અપરાધો કરવાથી અટકશો નહિં ત્યાં સુધી તમે કર્મોની પરાધીનતામાંથી છૂટશો નહિં.

વર્તમાન માનવ દેહથી થયેલા અપરાધોની સજા વર્તમાન દેહથી જ ભોગવી લેજો, પણ નિરપરાધી બાવી જીવનના દેહને સજાનું પાત્ર બનાવશો નહિં. નહિં તો અન્યાયી બની શુદ્ધાત્માઓની પંક્તિમાં મેસવાનો અધિકાર ખોટા મેસશો.

કોઈપણ વસ્તુ કે વ્યક્તિની પ્રકૃતિ ન ગમે તો દિશા અદ્ભો, પણ અણગમથી મનને શોક-સંતાપવાળું બનાવશો નહિં.

જીવનમાં ઉપયોગી અને સંબંધ ધરાવનાર બાબતો અને પ્રસંગો માટે જ તરફી લેશો, પણ

પારકી અને નિરુપયોગી બાબતો અને પ્રસંગોના સંકલ્પ કરીને મનને દુઃખવશો નહિં.

સ્વાર્થોપણે સહવાસ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર હલકા હૃદયવાળાને ખોટું લાગવાનો ભય છોડી દઈને ચોખ્ખી ના પાડશો તો જ નિશ્ચિંત જીવી શકશો, નહિં તો જીવન ચિંતા, શોક તથા ઉદ્વેગવાળું બનાવશો.

નબળા માણસોના વાણી, વિચાર તથા વર્તનનો વિરોધ કરીને તેની દાક્ષિણ્યતા ન રાખતાં તેના સહવાસથી વેગળા રહેશો તો જ સુખે જીવીને શ્રેય સાધી શકશો, નહિં તો કિંમતી જીવન કોડીનું બનાવશો.

અપરાધીઓનું માનસ અપરાધોથી મેલું હોવાથી ખીજના મનને ઊજળું બનાવી જીવન નિરપરાધી બનાવી શકાતું નથી તો જે તેઓ નિરપરાધી બનાવવાનો ડાળ કરી અજ્ઞ જનતાને ફગે છે.

પોતાનું જીવન ખીજને આદરણીય બનાવી શકાય તેવા મહાપુરુષોના સહવાસની ઇચ્છા રાખવી.

ગુચ્છ હૃદયવાળા હલકા માણસના પડછાયામાં પણ ગુચ્છતા તથા હલકાઈ રહેલી છે, તે જો દેહ ઉપર પડી જાય તો પણ જીવન ગુચ્છ તથા હલકું બનાવે છે, માટે ઉત્તમ જીવન જીવનારે તેનો પડછાયો પણ પોતાના દેહ ઉપર ન પડવા દેવો જોઈએ, તો પછી તેવાનો સહવાસ જ ક્યાંથી હોઈ શકે ?

ખોટું ન લગાડવાની દાક્ષિણ્યતાથી હલકા માણસના વિચાર તથા વર્તનનો આદર કરવો તે આપત્તિ-વિપત્તિને નોતરવા જેવું છે.

ક્ષુદ્ર માણસોનું માનસ ક્ષુદ્ર હોવાથી સહવાસીના જીવનને ક્ષુદ્ર બનાવે છે.

પરસ્પર અણુગમતું વર્તન રનેહની સાંકળના અંકાડને છૂટા પાડે છે.

જે હૃદયને ન ગમે તેની ઉપેક્ષા કરવામાં જ શાંતિ છે, છતાં દાક્ષિણ્યતાથી સ્વીકારશો તો મનમાં કચવાટ રહ્યા કરશે.

અસ્થિર મનવાળા હૃદયવિહોળા હોય છે. તેમના રનેહમાં શ્રદ્ધા રાખનાર પરિણામે કલેશ તથા સંતાપનું પાત્ર બને છે.

સાચો પ્રેમ હોય તો પાપાણીની પ્રતિમા પણ પ્રભુ સ્વરૂપે જણાય છે અને સ્વાર્થગર્ભિત ડોળ માત્ર હોય તો સાક્ષાત્ પ્રભુ પણ તુચ્છ ભાસે છે.

સ્વ-પરના કલ્યાણની સાચી કામનાથી કર્તવ્ય-પરાયણની અકર્મણ્યપણે કડવી ટીકા કરવી તે ક્ષુદ્રાત્માનું લક્ષણ છે.

દેશ કાળના જાણુ સમર્થ મહાપુરુષોના હિતા-વહ વચ્ચેનામાં દોષ બતાવી જનતામાં પડિતાઇનું મિથ્યાભિમાન રાખનાર મૂખશિરોમણી હોય છે; માટે શ્રેયાર્થી પુરુષો એવાના કથનમાં વિશ્વાસ રાખતા નથી.

તમને ગમતું પોતાને ન મળે પણ બીજને મળે તો અદેખાઇથી દુઃખી થઇને વખોડશો નહિ; પણ પ્રસન્ન ચિત્તથી વખાણશો.

તમે પોતે જીવવાને માટે કાળજી રાખી જોટલો પ્રયાસ કરો છો તેટલો જ કાળજીપૂર્વક બીજને જીવાડવાને પ્રયાસ કરશો તો જ તમારી ધારણા પાર પડશે; કારણ કે ક્ષુદ્રમાં ક્ષુદ્ર જીવને પણ પોતાનું જીવન પ્રિય હોવાથી તે તેને છોડવું ગમતું નથી.

શરીરને રૂપાળું તથા સુંદર-આકર્ષક બનાવવાને જોટલા પ્રેમથી વસ્ત્ર-ધરેણાં આદિ જડ વસ્તુઓને ચાહો છો તેટલા જ પ્રેમથી આત્માને સુંદર-રૂપાળો અને આકર્ષક બનાવવાને માટે જો પરમ પવિત્ર શુદ્ધાત્માને ચાહો તો તમે સાચી રીતે સુંદરતા આદિ મેળવી શકશો.

પારકું ઉછીનું લઇને બીજને આપવા કરતાં તમે અનુભવજન્ય થોડુંક પણ પોતાનું આપશો તો સ્વ-પરનું કલ્યાણ સારી રીતે કરી શકશો, કારણ કે પારકી વસ્તુને પોતાની જણાવનારમાં મિથ્યા-ભિમાન તથા વાસના પોષવાની લાલસા હોવાથી શ્રેય કરી શકતો નથી.

જનતાને અણુસમજી સમજીને જ કેટલાક શુદ્ધિમત્તા તથા જાણુપણાનું મિથ્યાભિમાન પોષવા માટે નિષ્ક્રિય-પણે કેવળ બોલવામાં અને લખવામાં પોતાનું ડહાપણ બતાવે છે, પણ જ્યાં સુધી તેઓ બોલેલું કે લખેલું વર્તનમાં નથી મૂકતા ત્યાં સુધી તેમનામાં ડહાપણનો અંશ પણ હોતો નથી; કારણ કે તેમની પ્રવૃત્તિથી સરળ માણસો એમના માર્ગથી વચ્ચિત રહે છે.

જો તમારું બોલવું અને લખવું સારું અને સાચું હોય તો તમે તે પ્રમાણે વર્તીને સારું ફળ મેળવી બતાવો એટલે જનતા પોતાની મેળે જ તમારા બોલ્યા વગર પણ તમારું અનુકરણ કરશે.

મળતી પ્રકૃતિવાળાની જ હૃદયભૂમિમાં રનેહના બીજ વાવશો તો જીગી નાંકળશે અને આનંદ તથા સુખનાં સુગંધી તથા મધુર પુષ્પ તથા ફળ આપશે. નીરાગી હૃદયમાં ‘મારું’ કોઇ નથી’ની ભાવના પરમ શાંતિ-સંતોષ આપનારી હોય છે, ત્યારે રાગી હૃદયમાં ‘મારું’ કોઇ નથી ?’ની ભાવના પરમ દુઃખ, કલેશ તથા સંતાપ આપનારી થાય છે.

ધ્વિચિત વસ્તુ મેળવ્યા સિવાય પણ માનવી સંકલ્પ માત્રથી વસ્તુપ્રાપ્તિ માની સંતોષ ધારણ કરી શકે છે અને એટલા માટે જ શાંતિથી જીવી શકે છે. સંસારમાં પુન્યની ઓછાસવાળા માનવી-ઓના જીવન એવી જ રીતે પસાર થાય છે.

માનવી તુચ્છ સ્વાર્થ માટે સમતા-સબ્યતા-નમ્રતા આદિ ગુણોને દેખાવ કરે છે તેટલો આત્મ-હિત માટે આદર કરે તો સાચી રીતે આત્મિક ગુણો મેળવીને સારો આત્મવિકાસ કરી શકે છે.

ચિંતા

૪૫

સ્વાર્થી દુનીયામાં બહુ કહેવડાવવાની ભાવના ન હોય તો કાંઈ કાંઈનું બહુ કરે નહિ.

નિર્દોષ કાંઈનો પણ દોષ કાઢે નહિ અને પરનો દોષ કાઢનાર નિર્દોષ હોઈ શકે નહિ.

પોતાની સ્વાર્થસિદ્ધિમાં આડા આવનારને જનતામાં હલકો પાડવા દેષભુદ્ધિથી તેના છતા-અછતા દોષો કહી દેખાડવા તે કુષ્ટ છુદ્ધિનું પરિણામ છે.

અણુગમો કે ઇર્ષ્યા આદિના કારણથી જનતામાં ખીજને હલકો પાડવા પ્રયત્ન કરનાર પોતે જ હલકો પડે છે.

પરનું હિતાહિત ચિંતવવાથી ભાવનાનુસાર કૃળ મળે છે, પણ પરવસ્તુના ભોગોપભોગનો સંકલ્પ માત્ર કરવાથી તે પ્રાપ્ત થતું નથી.

માનવીને શરીર-ધર-વસ્ત્ર આદિની શુદ્ધિ ગમે છે પણ આત્મશુદ્ધિ ગમતી નથી એ જ તેની અજ્ઞાનતા છે.

રનેહ કે લાગણી સિવાય દુઃખના અનુભવથી ખીજના દુઃખથી દુઃખી થઈને તેની સોરસંભાળ લેવી તે હકાપણ કહેવાય છે.

સુધારક બનવાની ઇચ્છા થવી તે સારી વાત છે, પણ શું સુધારવું છે તે પ્રથમ જાણી લઈને તેનો અભ્યાસ કરી પોતે તે પ્રમાણે સુધર્યા પછી જ

ખીજને સુધારવાનો પ્રયાસ કરવો; નહિં તો ડાહ્યા માણસોમાં હાંસીનું પાત્ર બનશો.

સાચી નિષ્ઠાથી લોકહિતનું કાર્ય કરશો તો કદાચ લોક બદલો નહિં આપે તો ચે કુદરત તો અવશ્ય બદલો આપશે જ; માટે બદલાની આશા રાખ્યા વગર જ લોકહિતમાં ઉદારતાથી જીવન વાપરવું. ચિરસ્થાયી સ્વાર્થ સધાતો હોય તો જ માનવ જીવનનો ઉપયોગ કરવો પણ ક્ષણિક સ્વાર્થ માટે જીવનને વેડરી નાંખશો નહિં.

જે કાંઈ પ્રવૃત્તિ કરે તેમાં પરમાર્થને પ્રધાનતા આપશો તો જ કાંઈક સ્વાર્થ સાધી શકશો.

જો તમને મનગમતાં સાધન અને સંયોગ મળ્યા હોય તો જ્ઞાન જીજ્ઞાસીને ખીજની અવગણના કરતા નહિં; કારણ કે આવતી કાલે જ તમને અણુગમતાં સાધન અને સંયોગ આવી મળનાર છે.

જો તમને બધાનો પ્રેમ જોઈતો હોય તો ગુણ-મોહી બની બધાને આહતાં શીખો.

તમને ગમતું હોય કે અણુગમતું હોય, પણ કુદરતે જે કાંઈ આપ્યું હોય તેનો સ્વીકાર કરશો તો આવતી કાલે કુદરત તમને મનગમતાની સગવડતા કરી આપશે.

સદુપદેશ ।

जगमाहीं एसे रहो, ज्यों अंबुज सरमाहिं; रहे नीर के आसरे, पै जल धूवत नाहिं.
दया नम्रता दीनता, छिमा सील संतोष; इनकू लै सुमिरन करे, निश्चे पावे मोख.
चरनदास यों कहत है, सुनियो संत सुजान; मुक्ति मूल आधिनता, नरक मूल अभिमान.

ધર્મ....કૌશલ્ય.

(૫૧)

કઠણ પણ લાભકારકે—Hard but paying.

દુષ્કર પણ કહ્યાણુકર.

ઉપોદ્ધાત—શ્રાવ્યત જ્યોર્ એરડેલ (થિયોસોફિસ્ટ) સાહેબે એકઠા કરેલ Thoughts of the Great નામનું લગભગ ૨૨૨ પૃષ્ઠનું એક પુસ્તક મને લખ્ય થયું. એની પ્રસ્તાવનામાં એમણે મહાપુરુષોનાં વિશિષ્ટ વિચારોનો સંગ્રહ કટલો લાભ કરનાર થાય છે, જીવન વહનમાં એને કેવી રીતે ઉચ્ચ ગ્રાહી રાખે છે અને નૈતિક કે આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ આવાં સુઅર્થિત પુણ્યો કહ્યાણુકર નીવડે છે તેના પર નાનો સરખો ઉદ્દેશ્ય કર્યો છે. તેમના મતે દુનિયાના મહાપુરુષોનાં વચનો વાંચતા તે તેમની સાથે જીવવા બરાબર થાય છે અને ખરી મહત્તા કેવી હોય છે, ક્યાં હોય છે, કાને વરેલી હોય છે તે પર વિચાર થાય તો પોતાના જીવનધડતરમાં બહુ અમૂલ્ય ફાળો આપે છે. જીવનરહસ્ય શોધવા માટે, સાદાઈ અને સ્વચ્છતા સમજવા માટે, ઉચ્ચ સૃષ્ટિમાં વિહાર કરવા માટે આ અમૂલ્ય વારસાઓ સમજવા અને જીવવા જેવા હોય છે. તેમણે સંગ્રહ કરેલા સેંકડો મહાન મૌકિતકોમાં તેમણે એક સ્થાને ૨૪ સૂત્રો રજૂ કર્યા છે તેને ગોઠવનાર લેડી પ્રલીઝાબેથ કેયુ' નામની મહાન લેખિકા છે. એ ચોવીશી સૂત્રોની ગોઠવણ મને અવનવી લાગી. 'અમુક કાર્ય કરવું કે જીવન જીવવું એ આકર્ષ કે કઠણ કામ છે, પણ એમ કરવું એ ખૂબ લાભકારક છે, ભારે હિંકારી છે, ખૂબ કહ્યાણુકારી છે.' આ પદ્ધતિના સંગ્રહમાં મને ભારે મૌલિકતા લાગી અને ચોવીશી સૂત્રો ખૂબ

વિચારણીય, મર્મસ્પર્શી અને હૃદયંગમ લાગ્યાં.

પછી મેં તેના પર ખૂબ વિચાર કર્યો. ચોવીશી વિષયોને પ્રથમ 'વ્યવહાર કૌશલ્ય' માં (નં. ૩૫૧-૩૬૩ સ્થાને) ગોઠવ્યા. તે લેખો લખ્યા પછી તે જ ચોવીશી લેખોને 'વ્યાપાર કૌશલ્ય' માં પણ સુયોગ્ય સ્થાન આપી શકાય તેમ લાગતાં તે પર નં. ૫૧-૬૨ મળીને કુલ ૧૨ લેખ લખ્યા.

ભારપછી એ જ લેખ પર વધારે વિચારણા કરતાં એ ચોવીશી લેખોને 'ધર્મ-કૌશલ્ય' માં વધારે મહત્વનું સ્થાન છે, એ ધર્મને બલિષ્ઠ આકારમાં રજૂ કરી આત્મસમર્પણ તરફ ખેંચે તેવા છે, અને સાધ્ય સન્મુખ લાવનાર મુદ્દાઓને આ લેખમાળામાં ખાસ સ્થાન હોવું ઘટે એ દૃષ્ટિએ એ ચોવીશી વિષયોને એક એક જુદા જુદા નંબર તળે મૂકવા માટે કુલ ૨૫ લેખ લખવા ધારણા કરી છે. વ્યવહાર, વ્યાપાર અને ધર્મનો જરા પણ વિરોધ નથી, હોષ શકે નહિ, પણ આપણા દૃષ્ટિબિન્દુને ફેરવીએ તો મહાન સત્યની તે જુદી જુદી બાજુઓ છે તેમ લાગશે. વ્યવહાર અને વ્યાપારના લેખો યથાસ્થાને પ્રકટ થશે. ધર્મનો વિષય વધારે ઝીણવટથી વિચારવા યોગ્ય છે અને વિચારીને જીવન સાથે વર્ણી દેવા યોગ્ય છે, તેથી એ ચોવીશી વિષયો પર-૭૫ સંખ્યા સુધીમાં લેવાની ધારણાએ આ નવીન પદ્ધતિની લેખમાળા શરૂ કરી છે. એની વ્યવહાર ઉપયોગિતા વાંચતા જણાઈ આવશે અને અધ્યાત્મ, યોગ અને આંતર જીવની શોધમાં જરૂર મદદ કરશે.

It is sometimes hard,—but it always pays. [Thoughts of the Great (Arundale)]

p. 46-47

(૫૨)

ક્ષમાયાચના-Apology.

ક્ષમા યાચવી-કઠણ પણ કદ્યાણુકારી છે.

નં. ૧. સંસારમાં રખડાવનાર, માણસને જના-
વર બનાવનાર, મગજ ઉપરનો કાળૂ ગુમાવનાર
પરિરુપ ગણીતા છે. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ
અને મત્સર. જૈન પરિભાષામાં ચાર કષાયો એટલા જ
ભયંકર છે અને સંસારનાં મૂળ છે. એ અનુક્રમે
ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ છે. એમાં ક્રોધ તો
માણસને લાલ પીળો બનાવી દે છે, માણસાદિ ગુમાવી
દે છે અને બોધ, સમજણ કે ઉપદેશને દૂર હડસેલી
મૂકે છે. એને અંગારા મળે એમ એ વધતો જાય છે
અને પ્રથમ તે કરનારને સળગાવી મૂકી પોતાની
અસર ચારે તરફના વાતાવરણમાં ફેલાવે છે. ગમે
તેવા તપસ્વી, ત્યાગી કે વૈરાગીનો ક્રોધ હોય તો તે
પોતાનું સર્વસ્વ ગુમાવી બેસે છે, પોતાની જાતને
જુલાવી દે છે અને પોતે અહીં થોડાં વર્ષનો મેમાન છે
એ વાતને પણ વિસરાવી દે છે. આવા પ્રકારના ક્રોધ
પર સંયમ રાખવાનું શસ્ત્ર 'ક્ષમા' છે. ક્ષમા જેના
દિલમાં વસે છે તેને પોતાની જાત પર સંયમ આવે છે,
કાળૂ આવે છે, વાણી અને વર્તન પર અંકુશ આવે છે
અને એના જીવન તરફના ખ્યાલ વિવેકસરના,
આડંબર વગરના અને રીતસરના બંધાઈ જાય છે.

'ક્ષમા' એટલે અહિંસક બાવનું પોષણ. ક્રોધ
હિંસામાંથી જન્મે છે, ત્યારે ક્ષમા અહિંસામાંથી
જન્મે છે. પ્રાણી જ્યારે પોતાની જાતનો વિચાર કરે,
પોતાનું સ્થાન લક્ષ્યમાં રાખે, પોતાનું અહીંનું
વસવાટ સ્થાન અને તેનો સમય વિચારે ત્યારે તે
વિચારમાં પડી જાય છે. ધડી બે ધડી માટે ગાંડા

ગદોડવા, કોષ પર ગુરસો કરી ધમપછાડા કરવા
અને એલફેલ બોલવું એ સમજીને ન જાળે. એ તો
સામાની સ્થિતિ પર દયા કરે, એના રખડપાટા માટે
ખેદ કરે અને ક્ષમા કરવામાં પોતે કાંઈ ખોવાનો
નથી એ વિચારે ઠંડો પડી જાય. ક્ષમા નખળો
માણસથી ન થાય, એ તો ખરા વીરપુરુષને જ વરે.
એને ક્ષમા કરવામાં કર્તવ્યનિષ્ઠા લાગે, એને ક્ષમા
કરવામાં ગૌરવ લાગે અને એને ક્ષમા કરવામાં શૂર-
વીરનો પાસ લાગે. ક્ષમા એ કાચાપોચાનું કામ
નથી, નખળો સખળાનો વિલાસ નથી, પાકા રસિયા
સંસારીનું વહેન નથી.

પણ કોષ ગુન્હેગારને, આડું બોલનારને, નુક-
સાન કરનારને, ગાળ આપનારને કે હુમલો કરનાર
કે ખોટા આક્ષેપ કે બદનમી કરનારને ક્ષમા આપવી
એ કઠણ વાત છે, આકરી બાબત છે, મન પર
અસાધારણ કાળૂ દાખવનાર હડીકત છે. મારમાર
કરતો સામેથી માણસ આવતો હોય, તેને મારી
હડાવવાની પોતાની તાકાત હોય અને છતાં હાથ
ન ઉગામવો, પણ સામા બે હાથ ધરી એને મારી
બક્ષવી અથવા ઊલટી તેની મારી માગવી એ બારે
આકરી બાબત છે. પણ આકરી છે એટલે જ એનો
મહિમા છે. કંખનાર ભયંકર ચંડકૌશિકને ક્ષમા
આપનાર, તેને કપકારવાને બદલે ઉપદેશ આપનાર
અને તેને ઠેકાણું લાવનાર વીરલા તો કોઈ વીર જ
હોય, પણ એનું અનુકરણ કરી ક્ષમા આપનાર કે ઊલટી
મારી માગનાર તો જવલ્લે જ હોય છે. એવા ક્ષમા
કરનાર કે માગનારને ભવસમુદ્ર તરવો સહેલો પડે છે.
એનો વિકાસ સત્વર થાય છે અને એ સાધ્યને
રસ્તે છે એમ દેખાય છે.

મૌકિક

No 1. It's difficult to apologise, but it always pays. (Thoughts of the Great.)

અનેકાન્તની અંદર સસભંગીની ઉપપત્તિ.

લેખક-સન્માર્ગદર્શક.

(પુ. ૪૫, અંક ૧૨ મો, પૃષ્ઠ ૨૩૫ થી ૩૩)

ખીજે પક્ષ યાને સમુદ્રના એક બિન્દુને સમુદ્ર માનતાં નથી એ પ્રકારે કહેવામાં તો જેવી રીતે સમુદ્રનો એક બિન્દુ અસમુદ્રરૂપ મનાશે તેવી જ રીતે દરેક બિન્દુઓ અસમુદ્રરૂપ માનવા પડશે. આ પ્રકારે તો સમુદ્રનો વ્યવહાર જ જગતમાંથી ઊડી જવાનો.

અતએવ સમુદ્રનો એક બિન્દુ સમુદ્રરૂપ નથી તથા અસમુદ્રરૂપ પણ નથી, કિન્તુ બિન્દુરૂપ છે. તેમજ સમ્યગ્ એકાન્તરૂપ નય પણ પ્રમાણરૂપ નથી તથા અપ્રમાણરૂપ પણ નથી કિન્તુ નયરૂપ પદાર્થાન્તર છે. અર્થાત્ સમુદ્રનાં એક છાંટાને જેમ બિન્દુ તરીકે લોકમાં માનવામાં આવે છે તેમ પ્રમાણ વિષયીભૂત અનેક ધર્મવાળી વસ્તુના એક ધર્મને પ્રતિપાદન કરવાવાળા અને ખીજાઓમાં ઉદાસીનતા ધારણ કરવાવાળા પદાર્થને નયરૂપે ઝોળખવામાં આવે છે.

હવે તે જ નય તથા પ્રમાણને લઈને અનેકાન્તમાં સસભંગી ઘટાવીએ.

‘**एकान्तः स्यादस्त्येव**’ આ વાક્યથી સમ્યગ્ એકાન્ત સ્વરૂપ નયની અંદર પ્રધાનરૂપે સત્તાને સ્થાન આપવામાં આવે છે અને ગૌણરૂપે અસત્તાને માન આપવામાં આવે છે.

‘**एकान्तः स्यान्नास्त्येव**’ આ વાક્યથી એકાન્તના નિષેધપૂર્વક અનેકાન્તને પ્રધાનરૂપે માનવામાં આવે છે અને સાથે એકાન્તને ગૌણરૂપે માનવામાં આવે છે.

‘**एकान्तः स्यादस्त्येव स्यान्नास्त्येव**’ આ વાક્ય ક્રમિક પ્રમાણરૂપ અનેકાન્ત તથા નયરૂપ એકાન્તને પ્રતિપાદન કરે છે.

‘**स्यादवक्तव्य एवैकान्तः**’ આવા પ્રકારના એવા વાક્યથી સહાર્પિત એકાન્ત અનેકાન્તરૂપ ઉભયને પ્રધાનતાથી એક કાલમાં પ્રતિપાદન કરવાનું સામર્થ્ય ન હોવાને લીધે અવક્રાંત્ય શબ્દથી સહાર્પિતરૂપે પ્રતિપાદન કરાય છે.

‘**एकान्तः स्यादस्त्येव स्यादवक्तव्य एव**’ એ પ્રકારનું પાંચમું વાક્ય, ‘**एकान्तः स्यान्नास्त्येव अवक्तव्य एव**’ એ પ્રકારનું છઠું વાક્ય અને ‘**स्यादस्त्येव स्यान्नास्त्येव સ્યાદવક્તવ્ય एव**’ એ પ્રકારનું સાતમું વાક્ય એમ ત્રણે વાક્ય અર્થ સહિત સંક્ષેપે સમજાવવામાં આવે છે.

વસ્તુના એક અંશને લઈને નયના અર્પણથી એકાન્તની સત્તા એક સાથે પ્રમાણ અને નય બંનેના અર્પણથી પ્રધાનપણે એક કાલમાં એકાન્ત તથા અનેકાન્તને સહાર્પિતરૂપે અવક્રાંત્ય તરીકે માનવામાં આવે છે એ પાંચમા ભાંગાનો અર્થ છે.

છઠ્ઠા ભાંગાનો અર્થ:—અનેક ધર્મવાળી વસ્તુના આલંબનથી તથા પ્રમાણના અર્પણથી સત્તાનું પ્રતિપાદન કરવાની સાથે પ્રમાણ નયરૂપ ઉભયના અર્પણથી એક કાલમાં પ્રધાનપણે પ્રતિપાદન નહિ થઈ શકવાથી એકાન્ત તથા અનેકાન્ત ઉભયને સહાર્પિતરૂપે અવક્રાંત્ય

શબ્દથી વ્યવહાર કરવો એ છટ્ટા ભાંગાનો અર્થ છે.

સાતમા ભાંગાનો અર્થ:-તે જ પૂર્વોક્ત પદાર્થમાં ક્રમવાળા પ્રમાણ નયના આલંબનથી એકાન્તમાં સત્ત્વ તથા અસત્ત્વ એ બન્નેનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવે અને સાથે બીજા અંશમાં એક જ કાલમાં પ્રધાનપણે એકાન્ત અનેકાન્તરૂપ ઉભયને સહાર્પિતરૂપે અવકતવ્ય શબ્દથી વ્યવહાર કરવામાં આવે છે એ સાતમા ભાંગાનો અર્થ છે.

આ ઠેકાણે નયના આલંબનથી એકાન્ત સમજવો કેમકે અનેક ધર્મવાળી વસ્તુમાંથી બીજા ધર્મોની ઉદાસીનતાપૂર્વક એક ધર્મદ્વારા વસ્તુનું વિષયપણું છે. તથા પ્રમાણનું આલંબન કરવાથી અનેકાન્ત સમજવો. અનેક ધર્મનું નિશ્ચયાત્મકપણું પ્રમાણમાં હોવાથી બન્ને સમજશે.

જો કદાપિ અનેકાન્ત જ માત્ર હોવાનું અને સમ્યગ્ નયરૂપ એકાન્ત બિલકુલ નહિ હોવાનું માનવામાં આવે તો સમ્યગ્ નયના અભાવે તેના સમૂહરૂપ અનેકાન્તનો અભાવ થઈ જવાનો. જેમ શાખાઓના સમૂહરૂપ એક અવયવીને વૃક્ષ તરીકે માનવામાં આવે છે પરંતુ જો એમાંની

શાખાઓને ન માનીએ તો શાખાસમૂહના અભાવમાં એક અવયવી વૃક્ષનો પણ અભાવ જ થઈ જાય. અને તેથી કરી વૃક્ષના વ્યવહારનો પણ ઉચ્છેદ જ થઈ જાય. આ વાત અનુભવસિદ્ધ જ છે. નયના સમૂહરૂપ એક પ્રમાણરૂપ અવયવીને અનેકાન્ત તરીકે માનવામાં ન આવે તો સાક્ષાત્ કોઈ પણ પ્રકારનો વ્યવહાર બની શકે નહિ, માટે જરૂર નયના સમૂહરૂપ અવયવીને અનેકાન્તરૂપે પદાર્થાન્તર સ્વરૂપ માનવો જોઈએ અને એ સાથે પ્રમાણરૂપ અનેકાન્ત તથા સમ્યગ્ નયરૂપ એકાન્તનો આશ્રય કરીને અનેકાન્ત યાને સ્યાદ્રાદની અંદર પણ સમભંગીનું પ્રતિપાદન કરવું જોઈએ. આવી રીતે માનવાથી કોઈ પણ દોષનો અવકાશ રહેશે નહિ. પ્રત્યુત અનેકાન્તની અંદર સમભંગીની ઉપપત્તિ પણ સારી રીતે થઈ શકે છે.

આ પ્રકારે શંકારૂપી શબ્દથી નિર્મુક્ત અને અલેષ ૧જીતુદય અનેકાન્ત સિદ્ધાન્તરૂપી પ્રાકારમાં મિથ્યા અનેકાન્તવાદીઓએ ફેકેલા લાક્ષામય માયારૂપી ગોળાનો પ્રવેશ કોઈ રીતે કોઈ પણ કાળે થઈ શકે જ નહિ.

(સમભંગી પ્રદીપમાંથી)

यही दंड बहुत है

एक महात्माको किसीने गाली दी, परंतु उसका कोई उत्तर नहीं दिया और मुसकराते रहे । लोगोंने पूछा कि 'आपने उसको क्यों दंड नहीं दिया' । तब महात्मा बोले कि " भाई, उसके लिये यही दंड बहुत है कि वह गाली देता है । "

ત્યાગનું સ્વરૂપ.

અનુ-‘અધ્યાસી’, ખી. એ.

‘ત્યાગ ન ટકે રે વૈરાગ્ય વિના.’

કોઇપણ મનુષ્ય શાંતિ મેળવવા માટે પોતાનાં ધરખાર, ગામ, સ્વજન, સંબંધીઓ વગેરે છોડીને અજાણ્યા સ્થળે ચાલ્યો જાય એટલા ઉપરથી તેને ત્યાગી કહી શકાય નહિ. એવી રીતે જે માણસ પોતાની જાતને શરીર તથા ઇન્દ્રિયોના સ્થૂલ પદાર્થો તથા સુખદ વિષયોથી અલગ રાખે છે, પરંતુ ચિત્તથી એ પદાર્થો તથા વિવિધ વિષયોનું ચિંતન કર્યા કરે છે તેને પણ ત્યાગનું ફલ મળી શકતું નથી.

જો કોઇ પણ માણસ એકાંત તથા મૌનનો આશ્રય લઈને તપ, સંયમ વગેરે સાધનો દ્વારા કોઇ પ્રકારની શક્તિ અથવા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે તો તે પણ ત્યાં સુધી ત્યાગી સિદ્ધ નથી થતો જ્યાં સુધી તે પોતાને મળેલી શક્તિદ્વારા બીજાની હિતપ્રદ સેવા કરતાં પોતાની જાતને વહાલી લાગતી વાસનાઓ અથવા કામનાઓની પૂર્તિમાં રસ લેતો હોય છે.

જો કોઇપણ માણસ સ્વાધિકારથી પ્રાપ્ત થયેલી શક્તિદ્વારા બીજાની હિતપ્રદ સેવા કરીને અલ્લામાં માન, મોટાઇ કે બીજા કોઇ ફળની કામના રાખે છે તો તે ત્યાગના માર્ગથી પતિત થઈ જાય છે.

અધિકારી મનુષ્ય અનેક પ્રકારના નાના મોટા બાહ્ય મનોહર વિલાસોને કારણે કેટલી શક્તિ, કેટલો સમય, કેટલા કેટલા લાભો, સદાયાર અને પવિત્ર ભાવોને નષ્ટ કરી દે છે. આવી દુર્દશાપૂર્ણ મનઃસ્થિતિમાં જે માણસ તે વિલાસોના ત્યાગ કરે છે તે જ સાવધાન ત્યાગી છે.

સાંસારિક પદાર્થોથી મળનાર વિષયજનિત

સુખોની ખાતર જ માણસ સંસારમાં આસક્ત બની રહ્યો છે; એ પ્રકારનાં પરિણામમાં સુખની ઇચ્છાનો જે કોઇ માણસ ત્યાગ કરે છે તે જ શાંતિનો અધિકારી છે, તે જ સાચો ત્યાગી કહેવાય છે.

જે લોકો ભોગાસક્ત તેમજ વિષયજનિત સુખોના રાગી હોય છે તેઓને અનેક લક્ષ્ય હોય છે, પરંતુ જેઓ સાંસારિક ભોગ-સુખથી વિરક્ત હોય છે તેઓનું એક સત્ય લક્ષ્ય હોય છે. સદસદ્વિવેક ન હોવાને કારણે જ વિવિધ કામનાઓની ઉત્પત્તિ થાય છે; કામનાઓ સમરત બંધનો તેમજ દુઃખોનું કારણ છે. કામનાઓથી નિવૃત્તિ સદસદ્વિવેકથી થાય છે અને એની નિવૃત્તિમાં જ સ્થાયી શાંતિનો દરવાજો ઊઘડે છે.

અજ્ઞાનવશાત્ પોતાની કરોડો કામનાઓની પૂર્તિનો કાંમી મનુષ્ય કામાવર્તમાં ફસાઈને સુખ દુઃખનાં બંધનમાં નાચી રહ્યો છે. વિવેકદષ્ટિ ખૂલતાં જ્યારે તેને ત્યાગનો માર્ગ દેખાય છે ત્યારે તે શાંતિનું દર્શન પામે છે.

કામનાઓની પૂર્તિ કરીને કોઈ માણસ કરોડો વર્ષ જીવતો રહે, કોઈ એટલું પુણ્ય સંચિત કરી લે કે જેથી તે વિપુલ ઐશ્વર્ય, વૈભવ અને અલૌકિક શક્તિઓથી સંપન્ન થઈ જાય તો પણ તેને શાંતિ મળી શકતી નથી. શાંતિનું મૂળ તો ત્યાગ જ છે. સંસારમાં અનેક બુદ્ધિમાન, બળવાન અને ધનવાન મનુષ્યો થઈ ગયા. એ સૌ લોકોએ કામનાઓની પૂર્તિમાં મનવાંછિત સુખ પ્રાપ્ત કર્યું હશે, પરંતુ કોઈને પણ સ્થાયી તુષ્ટિ કે પરમ શાંતિ મળી નથી. એ તુચ્છ બુદ્ધિવાળા પુરુષોની એટલાને શું કહેવું

સિદ્ધચક્રની ભવ્ય આરાધના.

લેખક—મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી.

આત્મશુદ્ધિ જરૂરી છે. અનેક જ્ઞાની મહાપુરુષોએ તેની શુદ્ધિ કરવા અનેકવિધ સાધનો દર્શાવ્યાં છે તેમાં સગલ સાધન તરીકે નવપદને સર્વશ્રેષ્ઠ સ્થાન આપ્યું છે.

“યોગ અસંખ્ય છે જિન કહ્યા; નવપદ મુખ્ય તે બાણો રે.”

એના પવિત્ર આલંબનવડે ધ્યાનની સિદ્ધિ થાય છે. શુભ અને શુદ્ધ ધ્યાન આત્માને શુદ્ધતમ બનાવે છે. નવપદમાં અરિહંત, સિદ્ધ ભગવંત, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, મુનિ, દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ શાસ્ત્રકારોએ ફરમાવ્યા છે.

“અરિહં સિદ્ધાયરિયા, ઉવજ્ઞાયા સાહુણો અ સમ્મતં ।

નાણં ચરણં ચ તવો, ઇય પય નવગં મુણેયઠ્ઠં

અરિહાઈ નવપયાઈ, જ્ઞાઈત્તા હિયયકમલમજ્ઞામિ ॥

એ નવપદાત્મક સિદ્ધચક્રની આરાધના મયણાસુંદરી અને શ્રીપાદો લાવપૂર્વક કરી

જેનામાં નથી પુણ્યરૂપી ધન કે નથી પૌરુષ કે નથી પ્રયત્ન; એટલું જ નહિ પણ જેઓ પોતાની ક્ષુદ્ર શક્તિનો ગર્વ કરે છે, કામનાઓની પૂર્તિમાં અસ્તવ્યસ્ત રહે છે અને સત્યાસત્ય, ધર્માધર્મ અથવા કર્તવ્યાકર્તવ્યનો વિચાર નથી કરતા. જેવી રીતે મધમાખીયો મધમાં ચોંટી રહે છે તેવી રીતે માણસ સંસારના વિવિધ વિષયો તથા સ્વનિર્મિત સૃષ્ટિમાં ચોંટયો રહે છે અને જ્યાંસુધી તે તેનો પૂરેપૂરો ત્યાગ નથી કરતો ત્યાંસુધી તે પ્રત્યેક સુખના અંતે દુઃખ જ ભોગવે છે.

સંસારમાં કોઈ વસ્તુને કે કોઈ વ્યક્તિને પોતાની માનીને તેવું મનન કરતા રહેવું તે જ રાગીપણું છે, તેથી કોઈપણ વસ્તુને અથવા જીવિને પોતાની ન માનવી એ જ ત્યાગીપણું છે. શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે જે જાતના ત્યાગની આવશ્યકતા રહેલી છે તે બહારથી નહિ પણ અંદરથી થાય છે. ત્યાગ તો ત્યાંથી થવો

જેમને જ્યાં રાગ રહેલો છે. માણસ પોતાના મન દ્વારા સુખદ વસ્તુઓ તેમજ વ્યક્તિઓનો રાગી બને છે, એટલા માટે મનથી જ ત્યાગની શરૂઆત થવી જોઈએ. ત્યાગની શરૂઆત સૌથી વધારે નજીકની પ્રિય વસ્તુઓ તરફની આસક્તિ અથવા મમતાથી થાય છે અને ત્યાગનો અંત સૌથી પરમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાથી સિદ્ધ થાય છે.

જેવું દિલ સઘળી અવસ્થાઓ ઉપરથી ઊઠી ગયું છે, જેને પોતાનું કહેવા યોગ્ય કોઈ નથી તે જ સાચો ત્યાગી છે. માની લીધેલા સંબંધોથી પોતાની જાતને અલગ કરનાર માણસ જ સ્વસ્થ ત્યાગી છે. સ્વસ્થિત સીમાઓની અંદર જ સંઘર્ષ છે, અશાંતિ છે; સીમાઓનાં બંધનની બહાર નીકળી જવું એમાં જ સ્થાયી આનંદ અને શાંતિ છે.

इति शम्.

હતી. શ્રીપાલનું શરીર નયનાભિરામ, દિવ્ય પ્રકાશી બિંદુનું હતું અને અપાર સુખસંપત્તિને પામ્યા હતા. જ્યાં મહાઆપત્તિઓ મળવાની હોય ત્યાં સહજ સંપત્તિની પ્રાપ્તિ થતી. યશ, કીર્તિ સર્વત્ર વિસ્તરી હતી. મનવાંછિત ઇષ્ટ કાર્યોને સફલ બનાવવા દેવો મદદરૂપ બનતા. એ આરાધનાની આશ્વિન અને ચૈત્ર સુદિ ૭ થી શરૂઆત અને પૂર્ણિમાએ પૂર્ણાહુતિ થાય છે. એ આરાધના આચાર્ય તપથી કરવામાં આવે છે. એ તપમાં ૮૧ આયબિલ કરવામાં આવે છે. સાડાચાર વર્ષે એ તપની પૂર્ણાહુતિ થાય છે. આરાધના કરનાર બે ટંકનું પ્રતિક્રમણ, ત્રિકાલ દેવવંદન બે વાર પડિલેહણુ ને બે હબાર જાપ કરે છે. આરાધક ક્ષમાવંત જિતેન્દ્રિય, સ્થિર ચિત્તવાળો હોવો જોઈએ તેને જ આ આરાધના ફળીભૂત થાય છે. એથી વિપરીત ભાવનાવાળાને વિરાધના બને છે, ઇષ્ટ પ્રાપ્તિને બદલે અનિષ્ટની પ્રાપ્તિ થાય છે.

“ સંતો દંતો સંતો ઇયસારાહગો નરો હોઈ ।

જો પુણ વિવરીયગુણો, ઇયસસ વિરાહગો સોડ ॥ ”

નવપદનો પાંચ પદમાં પણ સમાવેશ કરવામાં આવે છે. ચાર ગુણો ગુણીમાં પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. ગુણ ગુણીમાં શોભે છે. નવકાર મંત્રના જાપથી અનેક ભવી આત્માઓ તર્યા છે. દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણ તત્ત્વમાં પણ નવપદ સમાય છે. શાસ્ત્રકારો કહે છે કે-નવપદને ત્રણ તત્ત્વમાં સુપ્રતિષ્ઠિત કરી તેને આરાધનાર આત્મા નિર્મળપદને પામે છે. મહાન વિજેતા બની અજિત બને છે.

“ ધમ્મો જિણેહિ કહિંઓ તત્તતિગારાહણા મણો રમ્મો ।

તત્તતિગં પુણ મણિઅં દેવો અગુરુ અધમ્મો અ ॥

ઈક્કિકસસ ઉ મેયા નેયા કમસો દુતિન્નિ ચત્તારિ ।

તત્થઽરિહંતા સિદ્ધા દો મેયા દેવતત્તસસ ॥

આયરિઅવવજ્ઞાયા સુસાહુણો ચેવ તિન્નિ ગુરુમેઆ ।

દંસણનાણચરિતં તવો અધમ્મસસ ચડ મેઆ

एए नवपयेसु अवरिअं सासणस्स सव्वस्स ।

ताएयाइं पयाइं आराहइ परमभत्तिए ”

પ્રથમ શ્રી અરિહંત પદ.

“ અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દબ્બહ ગુણ પન્નય રે,
ભેદ છેદ કરી આત્મા, અરિહંત રૂપી થાયે રે;
વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તમે સાંભળજો ચિત્તલાઈ રે.
આતમધ્યાને આત્મા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે. ” ૧

અરિહંત પદ શ્વેત વર્ણ છે, ગાર ગુણે કરી સહિત છે, પૂજવા યોગ્ય છે, માનવા યોગ્ય છે, આદરવા યોગ્ય છે. તેવા શ્રી અરિહંત પદને મારી વારંવાર વંદના હોજો.

સિદ્ધપદ.

રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવલ દંસણુ નાણી રે;
તે ધ્યાતા નિજ આત્મા, હોય સિદ્ધ ગુણખાણી રે. વીર૦ ૨

સિદ્ધપદ રક્ત-લાલ વર્ણે છે, આઠ ગુણે કરી વિરાજિત છે. પૂજવા, માનવા, ધ્યાયવવા યોગ્ય છે. તેને વારંવાર વંદના હો.

આચાર્યપદ.

ધ્યાતા આચારજ ભલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાની રે;
પંચ પ્રસ્થાને આત્મા, આચારજ હોય પ્રાણી રે. વીર૦ ૩

ઉપાધ્યાયપદ.

તપ સજ્જાયે રક્ત સદા, દ્વાદશ અંગના ધ્યાતા રે;
ઉપાધ્યાય તે આત્મા, જગજંધવ જગ ત્રાતા રે. વીર૦ ૪

નીલવર્ણે, પચવીસ ગુણે સહિત, પૂજવા, ધ્યાન કરવા અને માનવા યોગ્ય છે.

સાધુપદ.

અપ્રમત્ત જે નિત રહે, નવિ હરખે નવિ શોચે રે;
સાધુ સુધા તે આત્મા, શું મૂંડે શું લોચે રે? વીર૦ ૫

સત્તાવીશ ગુણે વિરાજિત, શ્યામ વર્ણે છે, પૂજવા, માનવા, ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે. આદરવા યોગ્ય છે. આત્માને હિતકર્તા છે તેવા સાધુમહારાજને વંદના.

દર્શનપદ.

શમ સંવેગાદિક ગુણા, ક્ષય ઉપશમ જે આવે રે;
દર્શન તેહિજ આત્મા, શું હોય નામ ધરાવે રે. વીર૦ ૬

સડસઠ ગુણે કરી સહિત, શ્વેત વર્ણે છે. પૂજવા, માનવા, ધારવા યોગ્ય, આદરવા યોગ્ય છે, આત્માને સુખકારી છે. વંદના વારંવાર હો તે પદને.

જ્ઞાનપદ.

જ્ઞાનાવર્ણી જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાય રે;
તો હુએ તેહિજ આત્મા, જ્ઞાન અખોધતા જાય રે. વીર૦ ૭

એકાવન ગુણે કરી સંયુક્ત, શ્વેત વર્ણે છે, પૂજવા, માનવા, ધારવા યોગ્ય છે, આદરવા યોગ્ય છે. તે પદને કોઠ કોઠ વંદન હો.

ચારિત્રપદ.

જાણુ ચારિત્ર તે આત્મા, નિજ સ્વભાવમાં રમતો રે;
લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવિ ભમતો રે. વીર૦ ૮

સીત્તર ગુણે વિરાજમાન, શ્વેત વર્ણે છે. એ પૂજ્ય પદને નમન.

તપપદ.

ધૃષ્ટારોધે સંવરી, પરિણતિ સમતા યોગે રે;

તપ તે એહિજ આતમા, વર્તે નિજ ગુણે ભોગે રે. વીર૦ ૬

એ પદ ખાર ગુણે કરી સહિત છે. શ્વેત વર્ણ છે. પૂજવા, માનવા ને આદરવા યોગ્ય છે. આતમાને હિત કર્તા તેવા શ્રી તપપદને મારી કોડવાર વંદના હો, નમન હો.

આવી રીતે ધ્યાન કરવાથી, તેમાં તન્મયતા સાધવાથી આતમા તદ્દસ્વરૂપ બને છે, એ જ પરમ ધ્યેય ધ્યાનરૂપ છે.

આ નવપદમાં જિનશાસનનો સાર આવી જાય છે. સર્વ પૂર્વગત ભાવનું અવતરણ નવપદોમાં છે. આના સિવાય બીજું કોઈ તત્ત્વ નથી, પરમાર્થ નથી. જે કંઈ છે તે નવપદ જ આરાધવા યોગ્ય ધ્યેય છે, જેનું દૃઢ આલેખ લેવાથી દુઃખપૂર્ણ સંસારમાં દૂષતા જીવોને ખરેખર સહાયબૂત બને છે, કારણ કે પુષ્ટાવલંબનરૂપ છે, જેમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણેનો સમાવેશ થાય છે. તેથી ભવ્યાત્માઓએ દૃઢતર આલંબન કરવું ઉચિત છે. એ નવપદનું સવિશેષ સ્વરૂપ ગીતાર્થ શુરુઓ પાસે સમજી તુચ્છ ક્ષણ-સંસારસુખની અભિલાષા છોડીને નવપદનું સેવન કરવામાં આવે તો સ્વકલ્પકાળમાં અક્ષય નિર્મળ સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે. નવપદ અનંત ગુણ નિધાન છતાં તેના અનુક્રમે ૧૨, ૮, ૩૬, ૨૫, ૨૭, ૬૭, ૫૧, ૭૦ અને ૧૨ ગુણો શાસ્ત્ર-કારોએ દર્શાવ્યા છે, તે પ્રમાણે તેટલા લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ, તેટલાં જ ખમાસમણાં અને તેટલી જ પ્રદક્ષિણા વિગેરે ક્રિયા-અનુષ્ઠાન સ્થિર ઉપયોગથી નવ દિવસ સુધી અનુક્રમે કરવા જણાવેલ છે. દરેક દિવસે વિનય, વૈયાવચ્ચ, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ભૂમિશયન, બ્રહ્મચર્યપાલન, શુરુવંદન, શુદ્ધ શ્રદ્ધા, સાધર્મિક વાતસલ્યપૂર્વક આરાધના કરનાર આતમા પરમ મોક્ષને પામે છે. સ્વર્ગના સુખનો પણ ભાગી બને છે. બાહ્ય રીતે સિદ્ધચક્ર ચંત્રનું પૂજન પ્રક્ષાલન અષ્ટ પ્રકારી પૂજા વિ. થી રોગ શોક ભય દૂર થાય છે અને સંપદા મળે છે. અભ્યંતર આરાધનામાં તો હૃદયકમળે અષ્ટકમળ-ફલની સ્થાપના કરીને તેના મધ્યમાં અરિહંત ભગવંતનું સમુજ્જવલ શ્રેષ્ઠ બિંબ સ્થાપીને ચાર દિશામાં સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને શ્રેષ્ઠ સાધુને સ્થાપવા. વિદિશાઓમાં ચાર ગુણની સ્થાપના દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપની કરવી. એક ચિત્તથી બાહ્ય વ્યાપાર રોકીને નિર્મળ ધ્યાન-જપ કરવાથી કર્મ નિર્જરા થતાં આતમા સહજાનંદ ચિદ્વૃપતાને પામે છે. આ ભવમાં બાહ્ય અને અભ્યંતર કરેલી શ્રી સિદ્ધચક્રની ભવ્ય આરાધના સુખસંપત્તિને આપે છે, નિરાભાધ જીવન બનાવે છે. આવતા જન્મે પણ સુખકારી નીવડે છે. શ્રીપાલના પૂર્વ ભવના આતમા શ્રીકાંત રાજાએ તથા શ્રીમતીએ સામાન્ય રીતે નવપદની આરાધના વિધિપૂર્વક કરી હતી તેથી શ્રીપાલ અને મયણાસુંદરીને ચાહુ જીવનમાં અપૂર્વ સહાયતા આપી. તેના બળે પુનઃ સિદ્ધચક્રની આરાધના કરી, નિરુપદ્રવી જીવન બનાવી સુખના ભાગી બન્યા. અસાધારણ યશ-કીર્તિને પામ્યા. જીવનમાં ધર્મતત્ત્વ મેળવી અમૃતમય બન્યા. અધૂરા રહેલા સંસ્કારો ખીજા જન્મમાં સાધનની સુંદરતા મેળવી, પૂર્ણ રીતે ખીલી આરાધનાથી આતમા જરૂર સુખી બને છે, કૃતકૃત્ય થાય છે. દરેક વખતે વિધિપૂર્વક ભાવેદલાસપૂર્વક આરાધના કરવી એ દરેક ભવિ જીવને યોગ્ય છે, જેથી આતમા મહાન લાભ મેળવી શકે છે.

“ एयाहं जे केवि नवपयाहं, आराहयंतिद्वकलप्पयाहं ।
लहंति ते सुक्खपरंपराणं, सिरिपालनरेसरुव्व ॥ ”

ઇષ્ટકૃણે આપનાર નવપદને જે ભવિ જીવો ભાવથી આરાધે છે, તેઓ શ્રીપાલ નરેન્દ્રની માફક સુખની પરંપરાને અવિચ્છિન્ન રીતે સહજે પામે છે.

શ્રીપાળ અને મયણાસુંદરી સિદ્ધચક્રના શ્રેષ્ઠ સાધનથી નવ જન્મ પછી મોક્ષસુખને મેળવશે. એમની આરાધના નિષ્કામ હતી તેવી સાધના આજે પણ કરવામાં આવે તો તેવો જ પ્રકાશ અને આનંદ મળી શકે. જેવી જેની ભાવના હોય તેવી સિદ્ધિ થાય છે. શ્રેષ્ઠપણું મેળવીને આરાધના કરવામાં આવે તો આરાધક સફળ બને છે. અનંત જન્મનાં પાપોનો પ્રલય કરી આત્મસિદ્ધિ મેળવે છે. નવપદની આરાધના સમાન આ જગમાં કોઈ આરાધના નથી. સર્વ મંત્રોમાં નવકાર સમાન કોઈ મંત્ર નથી. દેવ, ગુરુ, ધર્મ સિવાય કોઈ પરમ તત્ત્વ નથી. મોક્ષસ્થાન સિવાય કોઈ અજ્યેય સ્થાન નથી. જ્યાં જરા, મરણ, રોગ, શોક, પીડા કશુંય નથી, એ સ્થાન નવપદની આરાધનાથી આરાધકને અવશ્ય મળે છે, દેવ-દેવીઓ તેને અણુધારી સહાય કરે છે, અષ્ટ સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ સાથે નવ નિધાન મળે છે. યાવત્ સર્વ ઇચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય છે. નવપદની આરાધનાપૂર્વક સમભાવે તપ કરનારને નિકાચિત કર્મો બંધાએલાં હોય તે અવશ્ય નાશ પામે છે, “ નિકાચિતપણે બાંધીયા હોય તેહ બાળે. ” શ્રદ્ધાવંતને તપનું અપૂર્વ ફળ મોક્ષ અને સ્વર્ગ મળે છે. નવપદ અને તેના માહાત્મ્યને પ્રભુ મહાવીરદેવે પ્રકાશ્યો છે. ચાર નિષ્કેપ અને સમ નયપૂર્વક નવપદનું જ્ઞાન મેળવી આરાધના કરી તેમાં તન્મય બનીને સિદ્ધચક્રને આરાધે તો જરૂર સાધક સિદ્ધચક્ર-રૂપ બને છે.

एवं चठिए अप्पा-णमेव नवपयमयं वियाणिच्ता ।

अप्पमि चेव निच्चं, लीणमणा होह भो भविया ॥

નવપદનું નિશ્ચય સ્વરૂપ વિચારી હે લવ્યજનો ! પોતાના આત્માને જ નવપદમય બાણીને પોતાના આત્મસ્વરૂપમાં જ સદા લીન મનવાળા બનો.

‘ મહાદેવભાઈની ડાયરી ’માંથી

એક બાળકી પૂછે છે :

‘ ભૂલની માશી માગતાં તે હોંશ થતી હશે ? શરમ ન લાગે ? છતાં તમે કેમ કહો છો કે શરમ ન લાગવી જોઈએ ? ’

બાપુએ લખ્યું :

‘ ભૂલ નઠારું કામ છે તેથી તેની શરમ. ભૂલની માશી માગવી એ સારું કામ છે, એટલે તેમાં શરમ શેની ? માશી માગવાનો અર્થ ફરી ભૂલ ન કરવાનો નિશ્ચય. એ નિશ્ચય થાય એટલે તેમાં શરમ શાને સારું ? ’

××××××××××××××
 × આત્મ સાધના. ×
 ××××××××××××××

લેખક:—અમરવંદ માવજી શાહ—ભાવનગર

૧ જે પૂર્ણ, શુદ્ધ, નિર્વિકલ્પ, સ્વરૂપ થઇ, આત્મ-શાંતિમાં સ્વભાવસમાધિમાં સ્થિર થયાં છે, રાગ-દ્વેષને જીતીને વીતરાગ સ્વરૂપ થયાં છે, તે પરમાત્મા જિન-અરિહંત સિદ્ધ ભગવંતોનાં શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપમાં ઉપયોગને પ્રવર્તાવી, વૃત્તિઓને ઉપશમાવી, નિમ્નનંદ-મય નિમ્નતમ નિર્મળ જ્યોતિને પ્રગટાવવા આત્માનું અજર અમર સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા માટે સાધનાને પંથે પ્રવર્તવાં એ ભગવંતનું આત્મજન-આરાધના-વંદના અહોનિશ અતર્ક્યુપયોગમાં પ્રદિષ્ટ રહેો.

૨ જે સદ્ગુરુ ભગવંતો મિથ્યાત્વ-અવિરતિ-પ્રમાદ-કષાય અને યોગનો જન્મ કરી, સંકલ્પવિકલ્પરૂપ વૈભાવિક વૃત્તિઓને ઉપશમાવી નિર્વિકલ્પ આત્મ-સાધનામાં ઉપયોગપૂર્વક પ્રવર્તન કરી રહ્યાં છે, પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુણિઓથી અલંકૃત થઇ અંતર્મુખ્યોગને પંથે શુદ્ધ સ્વરૂપને ભજે છે એવાં આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ આદિ ગુરૂંચર્યો અમારી સાધનાના પંથમાં આશ્રયરૂપ રહેો.

૩ અહંત વીતરાગપ્રણીત આગમવાણી એ સત્પુરુષોની કૃપાથી અમારાં કર્ણપટ પર થઇ, હૃદય-કમળને વિષે પ્રસરી, અતર આત્મસ્વરૂપ કમળને વિકસર કરતી એ જ્ઞાન પ્રભાચુક્રત વાણી, સ્વરૂપ-સાધનાને પંથે સત્શ્રુતશાસ્ત્રોરૂપ દીપિકાઓવડે સદાય અમારાં પંથમાં પ્રકાશિત રહેો.

૪ હે ભગવતી માતા શાંતિ: તારી આરાધના, તારી જ સાધના, તને જ પ્રાપ્ત કરવાં સમ્યગ્દષ્ટિ સત્પુરુષો પ્રવર્તી રહ્યાં છે. તારી પ્રાપ્તિમાં જ ચિર-શાંતિ છે. અસ્થિર ભવસાગરનાં ઝંઝાવાતમાં માતા ! તું જ એક સંત હૃદયને શાંતા આપનાર છે. તારી ગોદમાં આ તારા આળને લઇ શાંત કરે ! શાંત કરે !

૫ અનંતકાળથી અવળી સમજણથી, સંસાર ભણી દષ્ટિ રાખી, અજ્ઞાનતાથી અવળે પંથે વિચરી, સંસારસાગરમાં પથ્થરન ક્યું. અનંત દુઃખ-વેદના-ત્રાસ-સહ્યાં, પરભાવવડે પરત્રતાની બેડીઓમાં જકડાઇ, મોહમાં લપટાઇ, ભ્રમણ ક્યું. હવે તેનાથી વિરમી, સમ્યગ્દષ્ટિ પ્રાપ્ત કરી, સવળે પંથે સાધનાની સડકે સંવર-નિર્જરાનાં પાટા ઉપર આત્માની ગાડી ચલાવી મુક્તિપુરી તરફ પ્રયાણ કરીએ.

૬ નિશ્ચયથી આત્મા શુદ્ધ ચિદાનંદસ્વરૂપ, વીત-રાગસ્વરૂપ, નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ છે. સ્વભાવથી જ્ઞાન ચેતનાનો કર્તા-ભોક્તા છે. વિભાવથી અજ્ઞાન ભાવનો હર્ષ-શોક, રાગ-દ્વેષ, સંકલ્પ-વિકલ્પ આદિ પરભાવોનો કર્તા-ભોક્તા છે. એ વિભાવોનો ત્યાગ સમ્યગ્દષ્ટિવડે સાધના કરી ત્યાગ કરવાં અને સમ્યગ્-જ્ઞાન સ્વભાવ પ્રાપ્ત કરી તેમાં સ્થિર થવાનો પુરુષાર્થ ઉપયોગવડે પળે પળે સત્પુરુષો કરી જ્ઞાન, દર્શન, આદિત્રી આરાધના કરે છે.

૭ જ્યાં હર્ષ-શોક હોય ત્યાં આત્માનો સહજ આનંદ ન હોય, જ્યાં રાગ-દ્વેષ હોય ત્યાં અભેદ પ્રેમ ન હોય, જ્યાં સંકલ્પ-વિકલ્પ હોય ત્યાં ચિર-શાંતિ ન હોય, નિર્વિકલ્પ શાંતિ એ સાધનાની સીધી સડક છે. ઉપશમરૂપ રથમાં બેસી ઉપયોગ-પૂર્વક ગમન કરતો આત્મા સમ્યક્પ્રકાશમાં મુક્તિ પંથને ખૂબ સહેલાઇથી કાપે છે. જ્યાં ભૂલા પડવાનો ભય નથી, સ્વરૂપપ્રાપ્તિનો અચળ નિશ્ચય છે. નિશ્ચિ-તતા, નિઃશંકતાપૂર્વક હર્ષ-શોક-રાગ-દ્વેષ, સંકલ્પ-વિકલ્પને ઉપશમાવી. આનંદ, પ્રેમ ને શાંતિનાં ઉપ-યોગમાં જ શાંતિને ભજે છે.

૮ હું પૂર્ણ શુદ્ધ જ્ઞાનસ્વરૂપ છું, તેમાં મને

અચળ શ્રદ્ધા છે, તે સ્વરૂપમાં સ્થિર થવું એ મારું પરમ કર્તવ્ય, પરમ ધર્મ છે સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચાત્રિય એ મારું સાધ્ય છે. અહિંસા, સંયમ, તપ એ મારું સાધન છે, આનંદ, પ્રેમ, શાંતિ એ મારી સાધના છે. હું શાંતિ: એ મારી સિદ્ધિ છે. અવસ્થાએ જ્ઞાનાવરણીયાદિ અણુ કર્મોથી આવરણ પામેલો હું સાધક છું. સત્દેવ, ગુરુ, ધર્મનાં સાન્નિધ્યમાં સાધના કરી સાધ્યની સિદ્ધિ કરું.

૯ અધ્યાત્મયોગવડે જીવાજીવ, પુન્ય-પાપ, આશ્રવ-ચંદ્ર, નિર્જરા-અંધ-મોક્ષનું સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી, ભાવનાયોગવડે સ્વભાવ અને વિભાવ-જડ ચેતનાદિ છ દ્રવ્યોનું જ્ઞાન લઈ શુદ્ધ ચેતનની ભાવના ભાવી, ધ્યાનયોગવડે શુભાશુભરૂપ વિભાવોને ઉપશમાવી આત્મામાં ઉપયોગ બેઠી, સમતાયોગવડે વિવેકની પ્રજ્ઞાથી જડ-ચેતનનો વિવેક કરી આત્માના શમરસ-ભાવમાં-સમભાવમાં જ્ઞાન ચેતનામાં સ્થિર થઈ, વૃત્તિસંક્ષેપ યોગવડે-સંકલ્પવિકલ્પાદિ વિભાવિક વૃત્તિઓનો ક્ષય કરી શુદ્ધ ચેતન્ય સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવું એજ રાજયોગની સાધના છે.

૧૦ મારા અંતર પરિણામો સદાય દ્રવ્યથી-ભાવથી અહિંસામય હો, મારો વચન-મન-કાય યોગ ઉપયોગસહ સંયમયુક્ત હો, પરભાવ-પરદ્રવ્ય પ્રત્યે મારો અનાસકત ઉદાસીન ભાવ તપ યુક્ત હો, ઉદાસીન ભાવે ઉપશમપૂર્વક ઉપયોગ જાગ્રત રહો.

૧૧ અહિંસાની પરાકાષ્ઠા વિશુદ્ધ અબેદ્ય પ્રેમ છે. જ્યાં સુધી કિંચિત માત્ર રાગ દશા વર્તે ત્યાંસુધી અહિંસા ખંડિત રહેશે. જ્યારે સર્વ જીવાત્માઓ સ્વાત્મતુલ્ય ભાર્યમાન થશે, સ્થૂલ દેહ કે જડ કર્મ ઉપરથી દષ્ટિ નીકળી શુદ્ધ આત્મા તરફ દષ્ટિ જશે ત્યારે અબેદભાવે પર્યાયિક વિચિત્રતાથી થતો બેદભાવનો અંત આવશે. અને એ સમભાવ-યોગે વૃત્તિઓનાં વિકલ્પો શમી જતાં આત્મસ્વરૂપ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી શકશે. આ અબેદ દષ્ટિ એ સાધના સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરાવશે.

વર્તમાન સમાચાર.

શેઠ આણંદજી પુરુષોત્તમદાસ ઔષધાલયની ઉદ્ઘાટન વિધિ.

શહેર ભાવનગરના શ્રી સંઘ તરફથી ઉપરોક્ત સંસ્થાની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા આસો શુ. ૫ ગુરુતારે શ્રી. શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલનાં વરદ હસ્તે શ્રી વૈદ્યચંદ્રજી જૈન પાઠશાળાના મકાનમાં કરવામાં આવેલ. આ પ્રસંગે શ્રી. છોટાલાલ નાનચંદ તથા શ્રી. ભાઈચંદભાઈ અમરચંદ વકીલના નિવેદન બાદ શેઠશ્રી ગુલાબચંદભાઈ આણંદજીએ આ ઔષધાલયનો જૂનો ઇતિહાસ કહ્યો હતો તેમજ હાલમાં શેઠ ડો.સામાઈ અમેચંદની પેઢીને ડા. ત્રીસ હજારની રકમ સુપ્રત કરવામાં આવી તેનાથી શેઠ આણંદજી પરોક્ત તમ આયુર્વેદિક ઔષધાલય ચલાવવાની જાહેરાત કરી હતી. સાર બાદ વેરા ભુઠાભાઈ સાકરચંદ, શ્રી છોટાલાલ ગિરધરલાલ, શ્રી ચંપકલાલ અમીચંદ, મારતર શામજીભાઈ હેમચંદ તેમજ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજીના પ્રાસંગિક પ્રવચનો થયા હતા. છેવટે શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈએ ઉદ્ઘાટન વિધિ કરીને સુંદર પ્રવચન આપેલ બાદ આભારવિધિ થયા પછી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીની ૨૬ મી સ્વર્ગારોહણ જયંતિ.

ભાદરવા શુ. ૧૪ ના રોજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના વ્યાખ્યાન હોલમાં શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીના અધ્યક્ષપણા નીચે સ્વ. પૂજ્યપાદ શાસ્ત્રવિશારદ શ્રી. વિજયધર્મસૂરિજીની ૨૬ મી સ્વર્ગવાસ જયંતિ શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભા તથા શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળાના સંયુક્ત આશ્રયે ઊજવવામાં આવી હતી. જે સમયે ભાઈઓ તથા બહેનોની હાજરી સારી સંખ્યામાં હતી. શ્રી. ભાઈ-ચંદભાઈ વકીલ, શ્રી. કુતેહચંદ ઝવેરભાઈ, પં. જગ-જીવનદાસ પોપટલાલ, મારતર શામજીભાઈ હેમચંદ, વકીલ ન્યાયચંદભાઈ, શ્રી. ભીમજીભાઈ સુશીલ

તરફથી તથા પ્રમુખ સ્થાનેથી સ્વ. આચાર્યશ્રીના ગુણાનુવાદ સંબંધમાં પ્રેરણાત્મક પ્રવચનો થયા બાદ શ્રી. કમળાચહેન ઠક્કરે સ્વર્ગસ્થની જીવનગાથા બહુ જ રસદાયક રીતે સંગીતમાં ગૂંથીને વ્યાખ્યાન રૂપે રજૂ કરી શ્રોતાગણ ઉપર ઊંડી છાપ પાડી હતી.

આ પ્રસંગે જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું કે ચાલુ વર્ષનો “શ્રી વિજયધર્મસૂરિ જૈન સાહિત્ય સુવર્ણચંદ્રક” શ્રી. મોતીચંદભાઈ કાપડિયા સૌલી-સિટરને તેમના ‘સિદ્ધર્ષિ’ પુસ્તક માટે અર્પણ કરવાનું સમિતિએ નક્કી કર્યું છે.

સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરિજીની સ્વર્ગારોહણ જયંતિ.

આસો શુદ્ધ ૧૦ મંગળવાર ૧૧ રોજ પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમલસૂરિ મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી દર વર્ષે મુજબ મોટા જિનાલયમાં જયંતિ નિમિત્તે શ્રી નવપદજી મહારાજની પૂજા સભા તરફથી ભણાવવામાં આવી હતી. આંગી, રાશની વગેરેથી દેવ, ગુરુભક્તિ કરી સભાસદોએ જયંતિ ભજવી હતી.

સ્વીકાર સમાલોચના

(૧) શ્રી દિન્દી જૈન કલ્પસૂત્ર:-પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંચમ-ગ્લધર-શહેર. મૂલ્ય રૂ. ૨-૮-૦ પંચમ દેશના ઉપકારાર્થે સુપ્રસિદ્ધ ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ સાહેબનાં પદપ્રભાવક પંચમકેસરી વર્તમાન યુગવીર જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીજીની આજ્ઞાથી તેમનાં વિદ્વાન શિષ્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરીજી મહારાજ તથા પન્યાસજી શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજે શ્રી પર્યુપણ પર્વમાં ઉપયોગી નીવડે તે માટે શ્રી કલ્પસૂત્રનો દિન્દી અનુવાદ કર્યો છે. અત્રે ગિરાજતા આચાર્ય શ્રી વિજયલલિત-સૂરિજી મહારાજ તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૨) અમર્યદાયક પ્રદક્ષિણા:-લેખક, શાન્ત-મૂર્તિ મુનિરાજશ્રી જ્યન્તવિજયજી તથા પ્રકાશક, શ્રી

યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા. કિંમત. રૂ. ૨-૮-૦ જેમાં આશુની પ્રદક્ષિણાનો નકશો આપવામાં આવ્યો છે તે યાત્રાળુઓ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. શ્રી આશુ ગિરિરાજ પર મંત્રીશ્વર વિમળશાહ મહાઅમાત્ય વસ્તુપાલ અને તેજપાળની બંધુ ખેત્રીએ જૈનોનાં સંસ્કાર ધામ સમા દેવમહાલયો રચી જૈન અને જૈનેતર જગતને શિદ્ધપકળાથી મુગ્ધ કર્યો છે વિગેરે વર્ણનથી ભરપૂર પુસ્તક છે. પ્રકાશક સંસ્થા તરફથી સભાને ભેટ મળ્યું છે.

(૩) સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કપૂરવિજયજી-લેખ. સંગ્રહ ભા. ૮ મો-પ્રકાશક શ્રી કપૂરવિજયજી સ્મારક સમિતિ, મુંબઈ. કિં. રૂ. ૧-૧-૦ પૂજ્ય મહારાજ શ્રી કપૂરવિજયજીનાં લેખોનો સંગ્રહ કરી ૮ મો ભાગ પા. ૪૨૦ નો છે. લેખો સ્મરણીય અને મનનીય છે. ધર્મશ્રદ્ધાળુ બંધુઓને ઉપયોગી અને જ્ઞાન-પિપાસુઓને જ્ઞાનની તૃષા છિપાવે તેવા લેખોનો સંગ્રહ છે. પ્રકાશક સંસ્થા તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૪) શ્રી ભાક્ષમાળા:-લેખક શ્રીમદ્ રાજ-ચંદ્ર. પ્રકાશક:-સરતુ સાહિત્યવર્ધક કાર્યાલય. અમ-દાવાદ. કિં. સવારૂપિયો. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીને જૈન જગત સારી રીતે પિછાને છે. જૈન ધર્મ જૂનો છે. તેના સિદ્ધાંતો વિશિષ્ટ અને ઉચ્ચતર છે તે બતાવવામાં આવ્યું છે. મહાત્મા ગાંધીજીએ શ્રીમદ્નાં કેટલાંક સ્મરણો લખેલાં તે પણ આપવામાં આવ્યા છે. કુલ ૧૦૮ વિષયો આપવામાં આવ્યા છે. જૈન તેમજ જૈનેતર જગત માટે આ પુસ્તક ખાસ ઉપયોગી અને મનન કરવા લાયક છે. પ્રકાશક સંસ્થા તરફથી સભાને ભેટ મળ્યું છે.

(૫) જ્ઞાનગીતા:-રચયિતા:-અમરચંદ માવજી શાહ-ભાવનગર. જેમાં જ્ઞાનગીતા શતક ઉપરાંત સૌભાગ્ય સૌરભ વગેરે ૩૧ વિવિધ વિષયો પર પદ્યો આપ્યા છે. “જૈન ધર્મો તો તેને કહીએ, જે જીવ દયાવૃત્ત પાળે રે” એવા પદો જૈન જનતામાં વ્યાપક અને તેવાં છે. મૂલ્ય અમૂલ્ય છે. એ આનાના રટાંપ

મોકલનારને ઠે-પાંજરાપોળ ઓફિસ, દાણાપીઠ લાવનગર-લેખક તરફથી ભેટ મોકલવામાં આવશે. લેખક તરફથી સભાને ભેટ મળી છે.

(૬) વિચારસમીક્ષા:-લેખક, આચાર્ય શ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરી મહારાજનાં વિદ્વાન શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી મુક્તિવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક, કલ્યાણ પ્રકાશન મંદિર-પાલીતાણા. આ પુસ્તિકા “કલ્યાણ માસિક” નાં આઠકોને ભેટ તરીકે આપવામાં આવી છે. શ્રી દ્રવ્ય-ગુણપર્યાય રાસનો અનુવાદ છે. પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૭) શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવનાવલિ:-રચયિતા; શ્રી રૂચક. પ્રકાશક:-સોમચંદ ડી. શાહ, પાલીતાણા. પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળી છે.

(૮) જૈન ધર્વતિથિનો ઇતિહાસ:-લેખક મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી (ત્રિપુરી) શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાળા. અંક ૩૬ પ્રાપ્તિસ્થાન-ચંદુલાલ લખુભાઈ પારેખ, નાગજી બૂદરની પોળ, અમદાવાદ. કિં. ૦-૪-૦

(૯) ચતુર્વિંશતી જિનેન્દ્ર સ્તવનાનિ તથા શ્રી ભાવાસ્વારણ પાદપૂર્ત્યાદિ સ્તોત્ર સંગ્રહ:-સંશોધક, મુનિરાજ શ્રી વિનયસાગરજી. પ્રકાશક, શ્રી હિન્દી જૈનાગમ પ્રકાશક સમિતિ કાર્યાલય. કોટા (રજપુતાના) પ્રકાશક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

(૧૦) શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ, પાલીતાણાનો સંવત ૨૦૦૩ ની સાલનો ત્રીશમો વાર્ષિક રિપોર્ટ સભાને મળ્યો છે. કેળવણીની આ સંસ્થાએ આજસુધીમાં ૧૨૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓ સમાજના ચરણે ધર્યા છે, અને જીલાક ભાગ્યશાળીઓએ ભાગવતી દીક્ષા પણ અંગીકાર કરી છે. ગ્યવહારિક કેળવણીની સાથે ધાર્મિક કેળવણી પણ આપવામાં આવે છે. અમે દિનપરદિન આ સંસ્થાની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ અને વિદ્યાર્થીઓમાં ધાર્મિક જ્ઞાનનો વિશેષ પ્રકારે વિકાસ થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ. જૈન સમાજનાં શ્રીમંતો પોતાનો ઉદાર હાથ વધુ લાંબાવે અને

કાર્યવાહકો સંસ્થાને વિશેષ પ્રગતિશીલ બનાવે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

(૧૧) મહાવીરસ્વામીનો અંતિમ ઉપદેશ.

(શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રનો છાયાનુવાદ) સંપાદક:- ગોપાલદાસ જીવાભાઈ પટેલ, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ-અમદાવાદ. પ્રાપ્તિસ્થાન-નવજીવન કાર્યાલય, અમદાવાદ કિં. રૂ. ૩-૦-૦ આવૃત્તિ ત્રીજી. શ્રી. મહાવીર પ્રભુએ આપેલ ઉપદેશનું વર્ણન ૩૬ અધ્યયનોરૂપે આપેલું છે જે મુમુક્ષુઓ માટે વાંચવા વિચારવા અને મનન કરવા યોગ્ય છે. સભાને આ પુસ્તક ભેટ મળ્યું છે.

(૧૨) શ્રી હૈમશબ્દાનુશાસનસુધા:-

પ્રથમો ભાગ:-શ્રી નેમિ-લાવણ્યસૂરિ ગ્રંથમાલા રતનમ પ મું. પ્રણેતા, મુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક, મારતર કુંવરજી દામજી શાહ-પાલીતાણા. મૂલ્ય રૂ. ૫-૪-૦ કલકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે “સિદ્ધહેમ” વ્યાકરણની રચના કરી છે. તે ગ્રંથ અનુપમ અંગ્રેઝ ગણાય છે. તેનો આ પ્રથમ ભાગ છે. પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી સુશીલ-વિજયજી મહારાજ તરફથી સભાને ભેટ મળ્યો છે.

(૧૩) માનવતાનું મૂલ:-લેખક તથા સંપાદક પૂ. પં. શ્રી પ્રવીણવિજયજી ગણિવર તથા પૂ. મુનિરાજ શ્રી મહિમાવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક મહેતા કાંતિ-લાલ રાયચંદભાઈ, સાણંદ, સ્વ. શા હિમતલાલ દીપ-ચંદનાં સ્મરણાર્થે તેમનાં સુપુત્રો નંજકલાલ આદિ. બે આનાનાં પોસ્ટેજ સ્ટાંપ બીડનારને પ્રકાશક તરફથી ભેટ આપવામાં આવે છે. પ્રસ્તાવનારૂપ પૂર્વકથન મુનિરાજ શ્રી કનકવિજયજી મહારાજે લખી પુસ્તિકાની ઉપયોગિતા દર્શાવી છે. સભાને પ્રકાશક તરફથી ભેટ મળેલ છે.

(૧૪) સુખનાં સોપાન:-લેખક માવજી દામજી શાહ-મુખ્ય ધર્મશિક્ષક, આશુ પન્નાલાલ જૈન હાઇસ્કૂલ મુંબઈ. ૨૮ પાનાની આ પુસ્તિકામાં લેખકે સુખપ્રાપ્તિનાં પગથિયાંમાં વિદ્યા, વિનય, પાત્રતા, ધન, ધર્મ અને સુખ બતાવ્યા છે. કિં. ૦-૮-૦ લેખક તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે.

અમારું નવું પ્રકાશન.

૧ શ્રી દ્વાદશાર નયચક્રસાર-ગ્રંથ (મૂળ ટીકા સાથે)

તાર્કિક શિરોમણિ, નયવાદપારંગતવાદિપ્રભાવક આચાર્યશ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણ વિરચિત મૂળ અને ટીકાના પ્રણેતા સમર્થ તાર્કિક આચાર્યશ્રી સિંહસૂરગણિ ક્ષમાશ્રમણ એકંદરે સ્વપર વાહ્મ્ય વિષયક પાંડિત્યના ક્ષેત્રમાં ફેવું વિશાલ પ્રભુત્વ ધરાવતા હતા ? તે આ અપૂર્વ ગ્રંથ બતાવે છે; તેમજ આ ગ્રંથના પ્રકાશનથી વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન ભારતીય આચાર્યદાર્શનિક સાહિત્ય અને તેને લગતા ઇતિહાસ ઉપર વિશિષ્ટ પ્રકારે પ્રકાશ પાડતો આ નવનો અદારહઝર શ્લોક પ્રમાણ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કે જે વિદ્વાનો, સાહિત્યક્ષેત્રમાં રસ ધરાવનારે આમજનતાને પણ રસપ્રદ બનશે. આ માસિકમાં આવતી લેખમાળા અને વિશિષ્ટ સંશોધન અને સંપાદનને લગતો સર્વ વિભાગ શાન્તમૂર્તિ આચાર્ય ભગવાન શ્રી સિદ્ધિસૂરિશ્વરજીના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયભદ્રસૂરીશ્વરજીના મહાનુભાવ શિષ્ય શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિવરશ્રી જગ્ગુવિજયજી મહારાજે આ સભા ઉપર કૃપા કરી તે ભાર સ્વીકારી લીધો છે. આ અંકમાં તેમજ હવે પછીના માસિકમાં તે માટેના લેખો આવે તે વાંચવા જૈન બંધુઓ ખહેનોને નમ્ર સુચના છે. જેમ અને તેમ વેળાસર અમારા તરફથી છપાવવાનું કામ શરૂ થશે.

૨ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. (છપાય છે.)

શ્રીમાન દેવભદ્રાચાર્યકૃત શુમારે ૧૧૦૦૦ હઝર શ્લોકપ્રમાણ, પ્રાકૃત ભાષામાં, બારમા સૈકામાં રચેલો તેનું આ ભાષાંતર છપાય છે. આ ચરિત્ર ગ્રંથકર્તા આચાર્ય મહારાજની વિદ્વતાપૂર્ણ સુંદર, અનુપમ, અલૌકિક રચના છે. આટલો મોટો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગ્રંથ બીજો નથી. તેમ આવી મહત્વપૂર્ણ ચરિત્ર રચના ભાગ્યેજ બીજા ગ્રંથમાં હશે. પ્રભુના ભવોના વિસ્તૃત વર્ણન સાથે, પ્રભુના દશ ગણધરોના પૂર્વભવોના ચરિત્રો સાથે આપવામાં આવેલ છે. સાથે અનેક અંતર્ગત કથાઓ અને ઘણા જાણવા યોગ્ય વિવિધ વિષયો પણ આપેલાં છે. આ એક અપૂર્વ કૃતિ છે. ૬૫ ફોર્મ ઉપરાંત લગભગ પાંચસેંદ પૃષ્ઠ, અને આકર્ષક કળાની દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવેલ અનેક રંગીન ચિત્રો, મજાસુત બાઇન્ડીંગવડે તૈયાર થાય છે.

૩ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર. (છપાય છે.)

શ્રી માર્ણિકચદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ.

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્ત્ય સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું તેનો શુદ્ધ અને સરળ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાજ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં માળાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાબી, ધૂર્ત જનની ધૂર્તતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, દમયંતીના ધર્મો, રાજ્ય-નીતિ, વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને અનુભવ મેળવવાના ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્લોક નળરાજના પૂર્વના અસાધારણ મોટા પુણ્યબંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહાત્મ્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. બીજા અંતર્ગત સુબોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે.

(યોજનામાં)

૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. ૨ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર અને ૩ કથારત્નકોષ બાષાંતરો થાય છે. નં. ૧-૨-૩ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે.

દેવસી-રાષ્ટ્ર (ખે) પ્રતિક્રમણાદિ મૂળ સૂત્રો.

સૂત્રોની સંક્ષિપ્ત સમજ સાથે.

હાલ અમારા તરફથી ઉપરોક્ત દેવસી-રાષ્ટ્ર પ્રતિક્રમણ સૂત્રની બુક પ્રગટ કરવામાં આવી છે. નિરંતરની શ્રાવક-શ્રાવિકા માટેની આ આવશ્યક ક્રિયા હોવાથી આવી સખ્ત મેધિવારી હોવા છતાં અમારા ઉપર ઘણી માગણી આવવાથી ઉચ્ચ કાગળો ઉપર સુંદર મોટા ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૧૦-૦ દસ આના પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

જૈન કન્યાશાળા, પાઠશાળાઓએ આ લાભ સત્વર લેવાની જરૂર છે. સામટી નકલ લેનાર ધાર્મિક સંસ્થાને યોગ્ય કમીશન આપવામાં આવશે.

શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિ વિરચિત શ્રી ધર્મખિંદુ ગ્રંથ.

(મૂળ અને મૂલ ટીકાનાં શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી બાષાંતર સહિત.)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા મહાનુભાવ શ્રી હરિભદ્રસૂરિ કે જેઓ જૈન ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે, શ્રી મહાનુભાવ ગ્રંથકારે મુનિઓ અને ગૃહસ્થોના સાધારણ અને વિશેષ ધર્મો, મોક્ષનું સ્વરૂપ અને તેના અધિકારી વગેરે વિષયો બતાવવાને માટે આ ઉપયોગી ગ્રંથની યોજના કરી છે, અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે સમજાવ્યું છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિ ધર્મને વિસ્તારપૂર્વક પ્રતિપાદન કરનાર આ ગ્રંથ છે. જે વાચક જૈન ધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ, વિવેક અનેક વિષયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તત્ત્વોના રહસ્યોને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ આ ગ્રંથને આશ્વંત વાંચે તો સ્વધર્મસ્વકર્તૃત્વના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષની શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે.

આ ગ્રંથની આ બીજી આવૃત્તિ છે. સુમારે ચારસેંદ પાનાના આ ગ્રંથની કિંમત માત્ર રૂ. ૩-૦-૦

શ્રી જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર કાવ્ય સંચય. ॥

(સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી સાહેબ, આચાર્ય ગુજરાત પુરાતત્ત્વ મંદિર.)

શ્રી જૈન શાસનની ઉત્પત્તિ કરનારા આચાર્યો, સાધુઓ, સાધ્વીઓ અને ગૃહસ્થોના જીવનચરિત્ર સારભાને પ્રસારનાર પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલ પ્રમાણિક ઐતિહાસિક પ્રતિષ્ઠા, કાવ્યો અને રાસોના સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલા છે.

આ ગ્રંથમાં કાવ્યો તથા રાસોના ગુજરાતી ભાષામાં સાર, કર્તા મહાશયો કયા કયા ગચ્છના હતા, તે તે ગચ્છના નામે, ગૃહસ્થોના નામે, તમામ મહાશયોના સ્થળો, સંવત સાથે આપી આ કાવ્ય સાહિત્યની સુંદર અને સરલ ઉપયોગી રચના બનાવી છે. ૫૦૦ પાંચસો પાના કરતાં વધારે છે. કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

નમ્ર નિવેદન

સુદર્શના ચરિત્ર—ભેટ આપવા માટે ગયા અંકમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું છે, પરંતુ તેનો ત્રીજો ભાગ બંને ભાગની સાથે જ ભેટ આપવાનું નક્કી થવાથી માગસર માસમાં અહિંથી રવાના થઈ શકશે. મંગાવનાર સજ્જનોએ ત્યાં સુધી ધીરજ રાખવા વિનંતિ છે.

મુદ્રક : યાદ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : કાલ્યાણીક-ભાવનગર.